

De Ster

ONZE PADVINDERS
TIJDENS DE ZENDINGSCONFERENTIE
TE ROTTERDAM.

15 Juni 1947

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

47e JAARGANG • No. 6

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.— PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

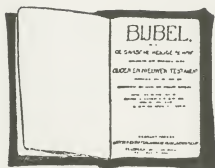

CORNELIUS ZAPPEY, Redacteur.   JOHANNA A. SEHLMIEIER, Assistentie

INHOUD:

	Blz.		Blz.
Niet alleen de Bijbel	163	De Geschiedenis der Kerk in Beeld	176
Het Pionier-Eeuwfeest	166	Moedig tot het einde toe, door J. N. Washburn	178
Zendingsconferentie in Nederland	167	Genealogische Vereniging	180
De Kerk in Europa	170	Priesterschap	182
De Stem van een Profeet, door Pres. Alma Sonne	171	De Zusters-Hulpvereniging	183
Het Gezang des Rechtvaardigen, door Oud. N. D. Snel	172	De Zondagsschool	184
Verpakt in Cellophaan, door LaPree Christensen	174	Het Jeugdwerk	184
		Gebeurtenissen in de Zending	190

Niet alleen de Bijbel . . . . .

Het feit, dat wij niet alleen de Bijbel, maar ook enige andere geschriften als Gods woord aanvaarden, doet velen vreemd aan. In dit artikel zullen wij ons geloof in die geschriften niet motiveren; er zal echter duidelijk gemaakt worden, waarom de Heer ons naast de Bijbel nog andere boeken gaf, en tevens, wat deze nieuwe schriftuur onze moderne wereld te bieden heeft.

Het onderstaande artikel is ontleend aan het boek „Doctrine and Covenants Commentary”, geschreven door wijlen Apostel Hyrum M. Smith en J. M. Sjodahl.

De Heiligen der Laatste Dagen accepteren vier boeken als de standaardwerken der Kerk. Het zijn de Bijbel, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Paarl van Grote Waarde. Door eenparige stemming van een Algemene Conferentie is verklaard, dat deze boeken de maatstaf bevatten, waarnaar het geloof, de leerstellingen en het gedrag der mensen beoordeeld moeten worden. In de woorden van Jesaja:

„Tot de wet en tot de getuigenis: zoo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, omdat er geen licht in hen is”. (Jesaja 8 : 20 volgens de King James vertaling). Dit is in gelijke mate op al deze boeken van toepassing. Zij zijn in volkomen harmonie met elkaar, zoals de vier Evangelieën in het Nieuwe Testament. In ieder boek worden dezelfde eeuwige waarheden onderwezen, en wat in de Bijbel het Woord Gods is, moet in het Boek van Mormon het

Woord Gods zijn, als het daarin gevonden wordt; evenzo met de Leer en Verbonden en de Paarl van Grote Waarde.

De Bijbel is een verzameling boeken, die gedurende een periode van vele eeuwen geschreven werden, van Mozes, 1500 v. C., tot Johannes, die tegen het einde van de eerste eeuw van onze jaartelling zijn Evangelie schreef, waarschijnlijk het laatste van de geschriften van het Nieuwe Testament. Deze boeken, zeven en zestig in totaal, behandelen alle de geschiedenis van het Koninkrijk Gods op aarde, voornamelijk op het oostelijk halfmond, en wel op de kortst mogelijke manier. Zij bevatten een verslag van de oorsprong en de ontwikkeling van de Hebreeuwse natie; een levensbeschrijving van onze Heer, terwijl Hij op aarde vertoefde; de opkomst en de eerste worstelingen van de Kerk, benevens heilige gezangen, spreuken, dramatische composities en brie-

ven. Daartussen verspreid vindt men een groot aantal voorspellingen betreffende het voortkomen van het Boek van Mormon en de Kerk in onze dagen, ter voorbereiding van de vestiging van het Duizendjarig Rijk van onze Heer. Maar verreweg het grootste deel van de Bijbel heeft betrekking op de vroegere geschiedenis van het volk van God; sommige passages reiken zelfs zover terug in het grijze verleden, dat de korte verwijzingen naar die lang vergeten gebeurtenissen voor de hedendaagse lezers onbegrijpelijk zijn. Van de oorspronkelijke manuscripten van de Bijbelboeken bestaat er niet een meer. De tekst is gereconstrueerd met behulp van min of meer beschadigde afschriften, die in alle delen van de Oude Wereld gevonden zijn, en deze tekst is naar het beste weten van de geleerden vertaald. Maar de tekst, noch één van deze vertalingen is volmaakt.

Het Boek van Mormon is ook een verzameling boeken, oorspronkelijk geschreven tussen de jaren 600 v. C. en 400 n. C. Het behandelt de geschiedenis van het Koninkrijk Gods op het westelijk vasteland. Gedurende eeuwen hebben geïnspireerde mannen in dat werelddeel historische verslagen bijgehouden, totdat de voornaamste gebeurtenissen van duizend jaar vermeld waren. Van dit omvangrijke materiaal maakte Mormon, de geschiedschrijver, profheet en generaal een verkorting of samenvatting, en voegde er zijn eigen geïnspireerde boek aan toe. Voorts werd een godsdienstig verslag toegevoegd, geschreven door Nephi, en een korte historie van de bewoners

van het „Noordelijke land“ door Moroni, de zoon van Mormon, die de samenvatting van zijn vader voltooide, en het laatste boek van de verzameling schreef. Er bestaat natuurlijk geen afbeelding van de originele tekst. De platen, waarvan Joseph Smith een vertaling maakte door de macht van God, zijn nu voor het sterfelijk oog verborgen, evenals de stenen tafels, waarop de Tien Geboden geschreven waren. Wellicht zullen zij, wanneer dit de Heer goeddukt, wederom te voorschijn worden gebracht. Ook het Boek van Mormon bevat sommige merkwaardige voorspellingen betreffende de dagen waarin wij leven, maar het grootste deel er van heeft betrekking op het verleden. Nephi nam in zijn geschriften gedeelten op van de profetieën van Jesaja, en zo wordt het Boek van Mormon een getuige voor de Bijbel tegenover de aanvallen van een onbarmhartige, negatieve critiek. Evenzo is de Bijbel een getuige voor het Boek van Mormon tegenover het ongelooft, waarmee dit boek bejegend wordt, niettegenstaande de overvloed van bewijzen, waarop zijn beweringen steunen. De Paarl van Grote Waarde is een „keuze uit de openbaringen, vertalingen en geschriften van Joseph Smith“. Het boek bevat enige visioenen van Mozes, zoals deze aan de Profheet geopenbaard zijn, een vertaling van verslagen, die in Egypte gevonden zijn, enige geschriften van Joseph Smith, en de Artikelen des Geloofs. Ook de Paarl van Grote Waarde bevat derhalve veel stof aangaande het verleden. Dit boek geeft ons een duidelijker beeld van de Schepping, de val en de

verlossing, en een vollediger verslag van de geschiedenis van Abraham, o.a. het gevolg van zijn zending naar Egypte. Het was nodig, dat deze dingen duidelijker geopenbaard werden in deze bedeling. Want dit is de tijd, waarin de harten der kinderen tot hun vaders gekeerd zullen worden, en dit houdt in, dat de kinderen iets behoren te weten van hun vaders en voorouders, en hun werk in het verleden, daar hierop door alle eeuwen heen voortgebouwd is. Door het Boek van Abraham, dat we in de Paarl van Grote Waarde vinden, is een heldere lichtstraal geworpen op de geschiedenis van Egypte, aan welk land de Europese beschaving zo veel te danken heeft.

De Leer en Verbonden verschilt van deze drie boeken. Het is in ieder opzicht een modern boek. Het bevat openbaringen, gegeven gedurende de periode van 1823 tot 1847. Het betreft de opkomst en ontwikkeling der Kerk, die in deze dagen hersteld werd. Het stelt ons in staat de tedere zorg te volgen, waarmee God over de jonge Kerk waakte, toen deze nog maar een klein aantal leden telde, en voortdurend door de tegenstander werd aangevallen in de vorm van vervolging, verleiding en afvalligheid. Het geeft ons eveneens een beeld van de reis van het volk van God in de wildernis; het bevat leerstellingen, verbonden en voorspellingen, die alle van het grootste belang zijn voor iedere natie en iedere bewoner dezer aarde. De geschriften van Mozes en de Profeten betroffen in de eerste plaats de Hebreeuwse natie en zijn nabuurvolken in een tijdperk,

dat sinds lang verstreken is. De geschriften der Apostelen waren in de eerste plaats bestemd voor de kerken en heiligen in hun dagen. De Leer en Verbonden is aan óns gegeven, om ons te onderwijzen en onze zaligheid te bewerkstelligen. Wij hebben er belang bij, en zouden het met ijver en inzicht moeten bestuderen. Mozes beval dat de Wet, d.w.z. de boeken van Mozes, voor geheel Israëel gelezen moesten worden, (Deut. 31 : 11), en dat de koning dit iedere dag van zijn leven moest lezen (Deut. 17 : 19). In dezelfde geest nodigde Jesaja het volk uit, het Boek van de Heer, dat waarschijnlijk de profetieën van die dagen bevatte, te onderzoeken (Jesaja 34 : 16), en Paulus gaf de kerken aanwijzingen betreffende het lezen van zijn geïnspireerde brieven. (Col. 4 : 16). Dezelfde instructies kunnen nu op de Leer en Verbonden toegepast worden.

In de Leer en Verbonden leert de Heer ons, wat wij moeten geloven aangaande de Godheid, de Kerk, het Priesterschap, het Duizendjarig Rijk, de opstanding, de toestand, waarin de mens zich na zijn dood zal bevinden, en vele andere onderwerpen, waaromtrent een juiste voorlichting noodzakelijk is.

Het woord „verbonden” is een uitdrukking, waarmede God de vastgestelde regeling tussen Hem en Zijn volk aanduidt. In de grote Raadsvergadering, die voor de Schepping der aarde in de hemel gehouden werd, sloot de Vader een verbond met Zijn Zoon. Dit verbond aangaande de redding van het menselijk geslacht, dat in de eeuwigheid was gesloten, werd

(Vervolg op blz. 185).

WAT GEBEURT DAAR TOCH ?

Reeds maanden lang werden plannen gesmeed, ideeën uitgewerkt, gedachten op schrift gezet.....

Deze plannen werden in een vergadering besproken, en er werden voorbereidingen gemaakt voor de verwezenlijking dezer plannen.

Anderen werden daarna eveneens in de drukte betrokken. Schrijfmachines begonnen te ratelen, rappe handen tekenden van 's morgens vroeg tot 's avonds laat muzieknoten. De stencilmachines werkten onder hoogspanning, de schrijfmachines ratelden steeds maar voort.....

Wat betekent dat toch allemaal?

Hebt U het nog niet begrepen?

Met man en macht wordt er gewerkt aan de voorbereidingen van het

PIONIER – EEUWFEEST

dat op

1, 2 en 3 AUGUSTUS TE AMSTERDAM

gehouden zal worden.

**DEZE HERDENKING WORDT EEN HOOGTEPUNT
IN DE GESCHIEDENIS VAN DE NEDERLANDSE
ZENDING.**

**SLECHTS EEN MAAL IN UW LEVEN ZULT
U ZO IETS MEE KUNNEN MAKEN !**

De beste krachten in de Zending zijn in de weer om hiervan een gebeurtenis te maken, die U nimmer zult vergeten! President Alme Sonne van de Europese Zending en zijn echtgenote hebben hun aanwezigheid toegezegd.

Zendingsconferentie in Nederland.

(Het onderstaande artikel is geschreven voor de „Church Section of the Deseret News”, welk blad wekelijks in Salt Lake City verschijnt. Het bevat artikelen, foto's en verslagen betreffende de gebeurtenissen in de zendingen en „stakes” der Kerk over de gehele wereld.

De foto's, die U bij dit artikel en elders in dit nummer aantreft, zijn genomen door Oud. R. Schippers te Rotterdam. Red.)

Van 23 tot 27 Mei 1947 werd in de Nederlandse Zending voor de derde maal na de oorlog een zendingsconferentie gehouden. De beide vorige conferenties waren reeds een groot succes geworden: op de eerste, die in Juni 1946 in Amsterdam werd gehouden, waren in de openbare vergadering op Zondag ongeveer 500 personen aanwezig, en op de tweede, die in November van dat jaar in Utrecht plaats vond, was dat aantal tot 1000 gestegen, hetgeen mede verband hield met de aanwezigheid van President Ezra Taft Benson en Ouderling Frederick Babbel. Onze verwachtingen waren dus hoog gespannen, en we begonnen reeds vroegtijdig voorbereidingen te maken voor deze voorjaarsconferentie, die hier „Pinkster”-conferentie genoemd wordt. Het is in Nederland traditie, dat de voorjaarsconferentie gehouden wordt met „Pinksteren”, een feestdag, die in de U.S.A. onbekend is. Bij die gelegenheid herdenkt men de uitstorting van de Heilige Geest op de Twaalf Apostelen te Jeruzalem. Dit feest duurt twee dagen, en wordt zeven weken na Pasen gevierd.

Onze „Pinkster”conferentie werd dit jaar in Rotterdam gehouden, en het eerste probleem, dat wij onder ogen moesten zien, was het huisvesten der conferentiegangers. Grote delen van Rotterdam zijn verwoest, en door gebrek aan materialen kon nog geen aanvang worden gemaakt met de wederopbouw. Dit is niet alleen in Rotterdam, maar in alle Nederlandse steden het geval. De woningsituatie is dan ook een waar probleem, en vele Nederlanders wonen nog steeds onder zeer primitieve omstandigheden. Toen ruim een jaar geleden de eerste zendelingen in dit land aankwamen, leek het onbegonnen werk om woningruimte te zoeken voor hen, die nog zouden volgen. Thans zijn hier 93 zendelingen werkzaam, en voor hen allen hebben wij een plaats kunnen vinden. De Nederlandse leden hebben zich in dit opzicht niet onbetuigd gelaten, en alles gedaan om ons te helpen.

We gingen dus voorbereidingen maken om de conferentiegangers te herbergen. Bij informatie bleek ons, dat er in hotels en jeugdherbergen practisch geen plaatsen beschikbaar waren, en er moest

De Verenigde Koren.

dus een andere weg gezocht worden. We wisten, dat de Rotterdamse leden ons niet in de steek zouden laten, en daarom werd een beroep op hen gedaan, waaraan spontaan gehoor werd gegeven; tijdens de conferentiedagen nam iedereen, die een bed of slaapplek over had, bezoekers uit andere plaatsen met zich mee, en verleende hun gastvrijheid. Die gastvrijheid was bijna onbepaald, en met inschikkelijkheid van beide kanten wisten sommigen een ongelooflijk aantal personen te slapen te leggen. Voor de broeders-zendingen werd een gemeenschappelijke slaapplek gevonden; zij overnachtten in ons kerkgebouw te Rotterdam.

De meeste vergaderingen van deze conferentie werden gehouden in de vergaderzaal van het

Rotterdamse voetbal-stadion. Dit is een mooie, moderne en lichte zaal, die een aangename indruk op de bezoekers maakt. Het programma van deze conferentie was uitgebreider dan ooit, en strekte zich uit over vijf dagen. Op Vrijdagochtend werd onder prachtig zomerweer aangevangen met een zendingen-vergadering, die de gehele dag duurde, en waarin alle zendingen uiting gaven aan hun dankbaarheid, en aan de vreugde, die het verkondigen van het Evangelie hun schenkt. Des avonds werd een vergadering gehouden, verzorgd door de O.O.V., waarin de beste jonge sprekers, zangers en vertelsters van de zending zich lieten horen.

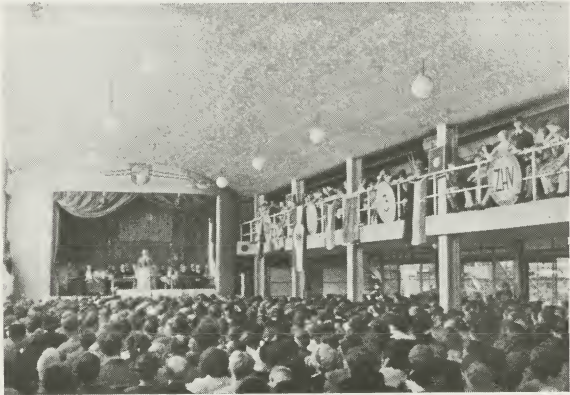
Des Zaterdag werd wederom een zendingenvergadering gehouden; er werden vele instruc-

ties gegeven, en door de districts-presidenten werden toespraken gehouden met betrekking tot het zendingswerk, o.a. over de onderwerpen: „Tractaatwerk”, „Een avond bij onderzoekers”, „Huisvergaderingen”, enz. Tevens maakte de Zendingspresident de overplaatsingen bekend, die met grote spanning tegemoet waren gezien. Des avonds werd een gevarieerd programma uitgevoerd, waaraan door alle onderorganisaties werd deelgenomen.

Zondag 25 Mei werden twee openbare diensten gehouden. Vóór de aanvang van de ochtendvergadering marcheerden de padvindders der Zending met vlagvertoon door de zaal, hetgeen een indrukwekkend gezicht was. In deze vergadering waren bijna 1200 mensen aanwezig, die met grote aandacht luisterden naar de

verschillende sprekers en naar de „Zingende Moeders”. Des avonds was wederom een grote schare opgetrokken, en ook deze bijeenkomst was een geestelijk feest voor allen. Het zangkoor, bestaande uit ongeveer 160 personen, kweet zich op voortreffelijke wijze van zijn taak, en vele malen werden wij in deze prachtige vergadering herinnerd aan de conferenties in de tabernakel.

Des Maandags werd, der traditie getrouw, een sportdag gehouden, en daar het weer ons nog steeds gunstig gezind was (een zeer bijzonder feit, daar hier in Nederland de zon gewoonlijk niet langer dan twee, hoogstens drie dagen achter elkaar schijnt) werd dit een succesvolle dag, waarop jong en oud van de vrije natuur genoot. Er werden wedstrijden gehouden en demonstraties ge-
(Vervolg op blz. 187).

Een overzicht van de vergaderzaal tijdens de avonddienst.

DE KERK IN EUROPA.

(Medegedeeld door het Hoofdkantoor der Europese Zending).

Zendingsconferenties.

In de Britse, Noorse en Nederlandse Zendingen werden met Pinksteren zendingsconferenties gehouden. President A. Richard Peterson van de Noorse Zending heeft in dat land een actief programma georganiseerd ter herdenking van het Pionier-Eeuwfeest.

Duitsland.

De conferentie van het district Berlijn van de Oostduitse Zending werd op 5 en 6 April gehouden in de vergaderzaal van de Offenbach School. Enigszins verontschuldigd rapporteerde President Walter Stover van de Oostduitse Zending, dat slechts 45% van de leden in dit district, nl. 559 Heiligen, de hoofdzitting van de conferentie bijwoonden. De Paashaas arriveerde in Berlijn met de Amerikaanse militairen, die daar gelegerd zijn. Volgens broeder Francis R. Gasser ontvingen ongeveer 150 kinderen elk twee chocoladerepen en twee „heuselijke” Paaseieren. Het is bijna onmogelijk de uitdrukking van vreugde, verbazing en verwondering te beschrijven, die op het gelaat van oud en jong verscheen, toen zij eieren ontvingen, iets, dat slechts in de herinnering van de oudere kinderen en Heiligen bestond, en onbekend was voor de jongeren.

In Erfurt, „het oude stadje met de smalle, bochtige straten en middeleeuwse huizen, waar men in sommige muren nog de sporen kan zien van de kanonschoten, die Napoleon's binnentrekkende legers losten”, leidde President Stover een andere succesvolle conferentie.

De districtsconferenties in de Westduitse Zending hebben veel aandacht getrokken. Ouderling Otto Berndt van het Zendingkantoor in Frankfurt bericht, dat de conferenties in Munchen, Stuttgart en Herne bijzonder goed geslaagd zijn. Ouderling Berndt vermeldde, dat in verscheidene plaatsen advertenties van de conferenties op het doek in de plaatselijke bioscopen zijn verschenen, dat in de steden wegwijzers en aanplakbiljetten zijn aangebracht, en dat vele duizenden van deze conferenties op de hoogte zijn gebracht.

Frankrijk-België.

De districtsconferenties in de Franse Zending zijn tot een succesvol einde gebracht. President James L. Barker van de Franse Zending berichtte ons, dat op de conferentie te Luik in België 14 personen gedoopt werden. Ook tijdens de andere districtsconferenties in die Zending, die Frankrijk, België en Frans-Zwitserland omvat, werden verscheidene personen gedoopt. President Barker bericht eveneens, dat hij en zijn medewerkers in de maand Mei twee lezingen hebben gehouden voor de Frankrijk-U.S.A. organisatie, waarvan het ledenaantal de 50.000 moet overschrijden.

Hongarije.

Het Hoofdkantoor van de Europese Zending heeft de laatste tijd uit Boedapest, in Hongarije, verscheidene verzoeken ontvangen om inlichtingen over de Kerk, onze leerstellingen en literatuur. President Wallace F. Toronto van de Tsjechoslowaakse Zending heeft deze verzoeken thans in behandeling, en zal Boedapest spoedig bezoeken.

Palestina-Syrië.

Kortgeleden zijn uit Genève, Zwitserland, voorzorgsgeoderen afgezonden naar de leden van de Palestijns-Syrische Zending. De Kerk heeft gemeenten van die Zending in Aleppo, Syrië en Beirut, Libanon.

President Alma Sonne.

President Alma Sonne van de Europese Zending, die minstens een maal ieder district van de Britse Zending heeft bezocht sinds zijn aankomst in 1946, heeft plannen om in Juni naar het continent terug te keren. Hij en zuster Leona B. Sonne denken het grootste deel van de zomer in het buitenland door te brengen. Rondreizen door Zweden, Noorwegen, Finland en Denemarken staan het eerst op het programma.

Frederick W. Babel.

Ouderling Frederick W. Babel, voormalig secretaris van de Europese Zending, is benoemd tot secretaris van het Melchizedekse Priesterschapcomité van de Raad der Twaalven, en werkt wederom onder President Ezra Taft Benson.

De STEM

van een

Profeet

door President Alma Sonne

Joseph Smith, de Profeet, en zijn broeder, Hyrum Smith, de Patriarch, werden op 27 Juni 1844 door een bende vermoord. Het was een dag van triomf voor hun vijanden. Het kwade had zijn topprestatie geleverd. De slag viel zwaar op vrienden en volgelingen. Maar hoe armzalig en leeg was de victorie! De Profeet van God leeft nog steeds in machtige herinneringen, die een invloed uitoefenen, welke zich ver buiten de grenzen van het aardse uitstrekt. Zijn naam wordt aan de gehele wereld verkondigd als een hersteller van goddelijke waarheid. Zijn profetieën en openbaringen worden erkend in het licht van toenemende kennis en moderne wetenschap. Zonder twijfel is zijn plaats verzekerd in het boek der historie. Hij treedt fier en onbetwistbaar op de voorgrond in een godsdienstige wereld, die vaneen wordt gescheurd door twistende partijen. Naarmate de jaren komen en gaan, zal zijn licht sterker en sterker schijnen aan de menselijke horizon.

De juistheid van zijn inzichten en leerstellingen wordt langzamerhand erkend, en zal tenslotte geheel en al worden bevestigd. Zijn getuigenis kan nimmer te niet worden gedaan door de verklaringen van verraders en godslasteraars, noch kan men zich van hem afmaken op grond van de laster van fanatici en spotters.

„De einden der aarde zullen naar uw naam vragen, en dwazen zullen u in bespotteling houden, en de hel zal tegen u woeden. Terwijl de reinen van harte, en de wijzen, en de edelen, en de deugdzamen, voortdurend raad, gezag en zegeningen van onder uwe hand zullen zoeken.

En uw volk zal nimmer tegen u gekeerd worden door het getuigenis van verraders...”

Leer & Verbonden Afd. 122 : 1-3.
(Vervolg op blz. 186).

Het *Gezang* des rechtvaardigen.

door Oud. Nico D. Snel.

De mens heeft in zijn sterfelijke staat verschillende dingen ontvangen, die hem bij zijn proeftijd op aarde kunnen leiden en troosten; soms overtuigen en dikwijls stimuleren. Muziek is één van deze giften, die onze Hemelse Vader Zijn kinderen heeft geschonken.

De muziek (hiermee wordt ook zang bedoeld), is een taal, die het oor streelt en de ziel kan ontroeren. Het is niet juist om deze taal met het verstand of het vernuft te beluisteren. Een mensenziel, die ontvankelijk is voor de zoete influisteringen des Hemels, zal door goede muziek in staat worden gesteld, indrukken te belevén, die hem gelukkig maken. Men zegt wel eens: „Muziek is Godentaal“.

Muziek kan ons dikwijls ontroeren, terwijl wij geen verdriet hebben. Met betraande ogen luisteren wij dan; van binnen juicht het echter.

De Heiligen der Laatste Dagen beweren, dat onze huidige spreektaal onvolmaakt is. Zij leren, dat de taal, die Adam in tegenwoordigheid van de Schepper sprak, rein en onbedorven was.

Hoe zou die volmaakte taal wel geklonken hebben?

In deze verlichte eeuw moeten wij ervaren, dat het heel moeilijk, zo niet onmogelijk is, om al onze indrukken en gedachten in duidelijke woorden uit te drukken. Indien wij zegevierend door deze proeftijd heen komen, hopen wij eenmaal de taal van Adam te mogen verstaan.

Thans moeten wij ons behelpen met verschillende talen, waardoor de Fransman, de Engelsman, de Pool en de Nederlander elkaar niet kunnen verstaan.

Wanneer echter mensen van verschillende nationaliteiten een zelfde muziekstuk beluisteren, dan zullen zij, indien zij ontvankelijk zijn, allen dezelfde indrukken belevén. Op dit punt wint de muziek het dus van het gesproken woord.

De geestige opmerker zal vragen: „Moeten wij onze spreektaal gaan verbannen en voortaan alleen maar musiceren?“

Geenzins. Wij willen alleen onze

medemensen aansporen om bij hun ontwikkeling, behalve het gesproken woord ook de muziek als taal te beschouwen en haar de plaats te geven, die haar toekomt. Zij is zeer zeker „taal”.

Gelukkige stervelingen hebben het voorrecht gehad, de stem van God te horen. Deze klonk als het geluid van vele wateren. Wie heeft ooit naar het geluid van een waterval geluisterd? Wie hoorde wel eens de golven der zee? Grote componisten hebben hun gevoelens hierover in schitterende muziekstukken weergegeven. Jammer, dat er nog zoveel mensen zijn, die deze schone klanken niet verder dan de trommelvliezen van hun oren laten doordringen. Deze zijn wel ongelukkig te noemen; meestal verstaan zij geen schone woorden, nog minder waarderen zij „mooie” muziek.

Wat is „mooie” muziek? De wereld biedt veel muziek. Is alles, wat men op dit gebied kan horen, wel schoon?

Het tegendeel is waar; ook in de klankenwereld is meer slecht dan goed. En iedereen is in staat, de slechte muziek, die men maar al te vaak met tegenzin moet aanhoren, te onderscheiden.

Wie of wat moet de mens van goeden wille nu helpen om de leegheid waar te nemen van de zogenaamde „goede” muziek, die, jammer genoeg, overal gespeeld en gezongen wordt, zich zelfs in kerken en concertzalen heeft ingedrongen, en zich tot nu toe jarenlang gehandhaafd heeft? Heiligen der Laatste Dagen begrijpen, dat alles, wat verleidt, het werk van Satan is. Zo ook deze muziek — waarmee we dus bedoelen alle muziek, „die niet mormoons aandoet”.

- 1e. De statige, plechtige, doch koude en sombere, niet levende Duitse kerkmuziek.
- 2e. De uiterlijk sierlijke, in vele toonaarden zich herhalende Romaanse kathedraal-muziek.
- 3e. Zwaarwichtige, met opzet ingewikkelde podiummuziek, die de toehoorders uitdaagt om hetzij de componist, of de dirigent, solist of virtuoos overdreven hulde te betonen door luid applaus en langdurige ovaties.

In 't kort: alle muziek, die de mens niet nederig maakt, moeten we afkeuren.

Het volk van Zion kan bij de kunst een vergelijking maken met het zuivere Evangelie van de Meester. Slechts één Evangelie kan het ware zijn. Dit schijnen de goede musici onder de Heiligen wel te begrijpen. Zij weten, dat alleen muziek, die de geest van het Evangelie draagt, goed is.

Evenals de leerstellingen van de Heiligen der Laatste Dagen, ondervindt ook hun muziek een storm van critiek, vooral onder de zogenaamde kunstkeners. Door God geïnspireerde mannen, zoals Evan Stephens, Alexander Schreiner enz. laten zich door de vele opmerkingen echter niet afleiden. Zij scheppen ons muziek, eenvoudig om aan te horen; licht, zelfs zeer licht; altijd opgewekt, doch bovenal eerbiedig. Zij pralen niet en doen niet kunstig. Een lied van Zion inspireert, en doet onze ziel naar God verlangen. Het ontroert ons, terwijl de klanken meestal juichen en vrolijk zijn.

(Vervolg op blz. 190).

Een jong meisje spreekt tot jonge mensen.

Verpakt in Cellophaan

door LaPree Christensen.

LaPree Christensen, wonende te Marysville, Idaho, won kortgeleden de jaarlijkse „Heber J. Grant wedstrijd in Openbaar Spreken“, gehouden in de Brigham Young Universiteit. Deze toespraak is een oproep tot de jeugd, om rein en beter te leven.

Is één van u, jonge mannen, er ooit op uitgezonden om een persoonlijk artikel voor een jongedame te kopen? Zo ja, dan zult u begrijpen, hoe een zekere zeeman zich voelde, die, toen hij zich met verlof in een grote stad bevond, een brief van zijn zuster ontving met het verzoek, het een en ander voor haar te kopen. Pas tegen het eind van zijn verlof wist hij de moed te verzamelen, om zijn ongewone pelgrimstocht aan te vangen.

Toen hij de winkel naderde, zag hij, dat in de etalages lingerie was uitgestald. Met tegenzin ging hij naar binnen en liep langzaam in de richting van de lingerie-toonbank, waar de mensen de verschillende artikelen betastten en keurden. Een verkoopster zag hem, glimlachte, en vroeg of ze hem misschien kon helpen. Hij

keek weer naar de toonbank, zuchtte, bloosde, aarzelde een ogenblik, en vroeg toen: „Hebt u niet iets, dat in cellophaan verpakt is?“

„Zeker wel“, antwoordde ze, en haalde iets te voorschijn.

U zult zich wellicht afvragen, wat de bedoeling van dit verhaal is. Het is dit: Zomin als deze zeeman de dingen wilde hebben, die iedereen in handen had gehad, en die voor een ieder tentoon waren gesteld, evenmin wenst een jongen een meisje als zijn meisje, dat van hand tot hand is gegaan, en voor iedereen tentoon is gesteld. Hij wenst zijn meisje „verpakt in cellophaan“.

Ja, een man bewondert een echte vrouw — en, jongemannen, meisjes bewonderen ware mannelijkheid. En zij hebben precies hetzelfde recht om reinheid te verlangen van de jongen, die zij trouwen, als de jongen, om kuisheid te verlangen van het meisje, dat hij trouwt!

Dit is een delicaat onderwerp, ik weet het — het wordt gewoonlijk zorgvuldig vermeden; maar ik

weet zeker, dat we er allemaal meer dan eens over gedacht hebben.

Iedereen heeft het recht te leven, zoals het hem goeddunkt. Maar het loont altijd de moeite om de waarde van zekere dingen te overwegen. Het is zoveel beter om te zeggen: „Ik zou dat niet moeten doen”, dan later te moeten zeggen: „Ik wou, dat ik dat niet gedaan had!”

Het maakt nooit veel indruk op me als meisjes zich verontschuldigen voor iets, dat ze gedaan hebben, door te zeggen: „Ik werd uit mijn evenwicht gebracht”. In de regel krijgen we precies, waar we zelf om gevraagd hebben. Jongens brengen ons gewoonlijk niet uit ons evenwicht, wanneer ze niet enige aanmoediging ontvangen. En onthoudt dit, meisjes: onverschillig wat een man tegen je zegt, in zijn hart zal hij nooit respect voor je hebben, als je je zelf goedkoop hebt gemaakt.

Dat geldt ook voor jonge mannen. Het is onzin als een jongen zegt: „Ja, ik heb een kleine misstap begaan, maar dat verandert niets aan mijn genegenheid voor jou.” Dat is belachelijk. Als zijn genegenheid zo groot is, waarom wil hij het dan voor het meisje bederven?

Dit alles vereist zelfbedwang, en zelfbedwang is moeilijk; maar de resultaten zijn beslist de moeite waard. Het maakt ons sterk! En zij, die sterk zijn, hebben altijd een betere kans om het geluk te vinden en te behouden, dan de gemakzuchtigen en zwakken. Morele slapheid is altijd gemakkelijker, en morele standvastigheid is altijd moeilijker. „Door altijd het pad van de minste weerstand te

kiezen, dwalen mensen en rivieren van de rechte weg”.

Er is een hemelsbreed verschil tussen het exploiteren van een ander, hetgeen verkeerd, ongezond en zelfzuchtig is — en een diep, oprecht gevoel van genegenheid, dat zeer zeker op zijn plaats is, mits het geleid en bestuurd wordt door de rede. Het is deze eerlijke toegenegenheid, die meer dan iets anders schoonheid en betekenis aan het leven geeft. Het is iets, waarnaar iedere ziel verlangt, maar die weinigen werkelijk kennen. De prijs er van ligt buiten het bereik der zelfzuchtigen.

Meer dan één, in alle andere opzichten hoogstaande jongeman, die zich van zijn waarde bewust is, gelooft, dat hij niets anders te doen heeft dan zich aan te bieden aan het aardigste meisje, dat hij kent, en dat zij daarop met beide handen deze gelegenheid, om zo'n goede echtgenoot te krijgen, zal aangrijpen. Hij ondervindt dan spoedig, dat een hoogstaand meisje niet op die manier reageert. In de eerste plaats kent zij haar eigen waarde, en is zij niet van plan zich zelf goedkoop te maken, door zich zo gemakkelijk weg te geven; in de tweede plaats stelt zij zekere eisen aan haar levensgezel; en in de derde plaats zijn er meer jonge mannen, die zich voor zo'n meisje interesseren.

Als een man trouwt, kiest hij zich een echtgenote; een meisje accepteert niet alleen een echtgenoot, maar ook een levensstandaard. Het gehele peil van haar bestaan gedurende de rest van haar leven zal afhangen van het gehalte van de man, die zij trouwt. Daarom zal het meisje, dat van plan is

(Vervolg op blz. 189).

DE GESCHIEDENIS

Hoofdstuk 5: De stichting van Nauvoo.
Het martelaarschap van de Profeet.

Speciaal verteld en

Na het inwijden van de nieuwe Tempel werd Kirtland de vergaderplaats van vele gelovigen. Anderen kwamen voor zelfzuchtig gewin. De machten van het kwade zetten broeder tegenover broeder, buurman tegenover buurman.

De Here staat echter niet toe, dat Zijn Kerk teniet gaat. In een wonderbare openbaring zag de Profeet Joseph de vele mensen, die in ver verwijderde landen op des Heren woorden wachtten. Heber C. Kimball, Orson Hyde en Willard Richards werden als zendingen naar Engeland gezonden, waar zij duizenden bekeerlingen maakten.

Terwijl het Engelse volk de zendingen welkom heette, werden de Heiligen in Kirtland zwaar vervolgd. „Dood de Profeet, en zijn kerk zal te niet gaan!” was de kreet van slechte mensen. Maar de Heer gaf de Profeet opdracht het volk westwaarts te leiden en zich te verenigen met de Heiligen in Missouri. Hun aantal was nu tot 12.000 gestegen.

Nu, genoeg goede mensen kunnen de slechte overstemmen. De boze mensen waren hier bang voor, en zij stuurden moordzuchtige bendes op de binnentrekkende Mormonen af. Sterke mannen, noch zwakke vrouwen of onschuldige kinderen werden gespaard. De Profeet Joseph en vele leiders werden in de gevangenis geworpen.

VAN DE KERK

getekend voor de jeugd

37
In het hartje van de winter trokken de huiverende Heiligen over de Mississippi. De met pak-ijs gevulde rivier werd overgestoken, en beroofd van hun tehuis en hun bezittingen wierpen zij zich op de oever van Illinois.

38
De Profeet Joseph wist uit zijn gevangenschap in Missouri te ontsnappen, en voegde zich spoedig weer bij zijn volk. Om aan hun vervolgers te ontkomen, kocht hij een groot stuk land, dat niemand anders wilde hebben. Het was een moerassig terrein, gelegen aan een bocht van de Mississippi, in de staat Illinois.

39
Nadat dit land was drooggelegd, werd een grote stad gebouwd, daar, waar voorheen slechts muskratten en watervogels hun tehuis hadden gevonden. Men maakte een aanvang met de bouw van een prachtige Tempel. Zij noemden hun nieuwe stad NAUVOO, een naam, die betekent „schoon”. Spoedig was het de grootste stad in Illinois.

40
De boze mensen lieten geen tijd verloren gaan, en smeedden opnieuw plannen om de Mormonen te vernietigen. De Profeet en zijn broeder Hyrum werden in Carthage in de gevangenis geworpen. Een bende van verscheidene honderden mannen, die hun gezicht zwart hadden gemaakt, bestormden de gevangenis, en schoten de Profeet Joseph en zijn broeder Hyrum neer. De machten der duisternis schenen tenslotte gezegevierd te hebben, want de grote Profeet der laatste bedeling, en zijn broeder, de patriarch der Kerk, waren dood.

MOEDIG tot het einde toe...

*Een ware geschiedenis uit de dagen der Pioniers,
verteld door J. N. Washburn.*

Aan de „hongerperiode” wordt het Nederlandse volk liefst zo min mogelijk herinnerd. De vreselijke toestand, waarin dwang van anderen hen bracht, willen zij liefst volledig uit hun geheugen wissen. Wat echter te denken van een volk, dat vrijwillig zulke beproevingen op zich neemt? Zo'n volk moet van redelijk verstand verstoken zijn, of..... een drijfveer hebben, die boven het begrip van de gemiddelde mens ligt. Zulk een volk was het „Mormoonse” volk, dat honderd jaar geleden eigener beweging zulke en zwaardere beproevingen op zich nam. Hun drijfveer was het Herstelde Evangelie. In dit Eeuwfeest gaan onze gedachten terug naar die moedige Pioniers, die met bloed en tranen een fundament vestigden, waarop thans een Kerk is verzezen, grootser, dan deze nederige Pioniers zich in hun stoutste dromen hadden kunnen voorstellen.

Met grote zorg speurt men dit jaar in dagboeken en andere geschriften, die uit die tijd bewaard zijn gebleven, naar de wederwaardigheden der Pioniers. Veel is in het vergeetboek geraakt, want zij hadden geen tijd, en wellicht ook niet de lust, van hun vele moeilijkheden melding te maken. Maar uit de overgebleven verslagen krijgen wij een indruk van de heldenstrijd, die daar gestreden werd. De hier volgende geschiedenis is er één van.

Op de 24e Juli van het jaar 1847 trok een klein gezelschap dappere mannen en vrouwen moeizaam door de bergkloof naar de verschroeide vallei van de grote, zoute zee. Een levendige verbeelding kan zich misschien een indruk vormen van het toneel, dat zij betraden: de glans van de westelijke zon op het zand en de alkali, de neerdrukkende eentonige grijsheid, zelfs van de levende dingen, waarvan salie het meest aanwezig was, de door de hitte trillende lucht, die het oog hinderde, en wellicht een enkele havik, die boven hun hoofden kruiste!

Het vraagt meer dan moed, om zulk een woonplaats te aanvaarden. Maar de Pioniers bezaten dat ene, dat naast moed vereist

was; zij zagen de toekomst! Zij zagen meer dan hetgeen op die troostelozе vlakke aan het lichamelіk oog onthuld werd. Waarschijnlijk zagen zij, wat wij nu zien: een gemeenschap van schoonheid, voorspoed en vrede, een beschavingscentrum, waarop de gehele natie trots kan zijn. Uit deze kleine geschiedenis van één der Pioniers zult u leren, waarom zij met zulk een vastbeslotenheid die ogenschijnlijk zo treurige toekomst aanvaardden. In de groep, die op die 24e Juli de Salt Lake Vallei betrad, bevond zich een jongeman, nauwelijks twintig jaar oud. Hij was lang en mager, verweerd door wind en weder, en hij was hongerig.

Het neemt niet veel tijd om zijn kleding te beschrijven, daar het niet veel bijzonders was, wat hij droeg. Wat hij op zijn hoofd droeg, is niet bekend, maar hij zal wel een hoofddeksel gedragen hebben. Aan zijn voeten droeg hij versleten en haveloze sandalen. Zijn overhemd was gemaakt van een stuk beddetijk. Ongetwijfeld droeg hij het eerste gestreepte pak in Salt Lake, hoewel hij nimmer in zijn leven gevangen heeft gezeten. Maar het was vooral zijn broek, die aandacht verdient. Het was een pantalon, zoals U er nooit een gedragen hebt, waarschijnlijk zelfs nooit gezien hebt. Hij was gemaakt van boksvel. Elke keer, dat hij een der talloze rivieren langs de weg had doorwaad, was zijn broek uitgerekt. Toen hij echter zijn ossenspan de vallei in dreef, lag de laatste rivier ver achter hem. De zon en de hitte hadden vrij spel gehad met zijn broek, en deze was weer gekrompen, ja, letterlijk

langs zijn benen omhoog geklommen!

Wel, daar was hij nu — een Pionier — en nog iets meer! Toen hij daar stond, keerde Heber C. Kimball zich plotseling naar hem toe, en kon de lach niet bedwingen, die in hem opwelde. Een moment later werd hij ernstig en zei: „George, je biedt een treurige aanblik”. Toen hief hij zijn hand op en zeide: „Ik voorspel, dat je hier in de straten van Salt Lake City goedkopere kleding zult kopen dan in New York City”. Later heeft George dit werkelijk gedaan.

Niet lang na de aankomst in de vallei zond President Young die jongeman met negen anderen langs dezelfde weg terug, om het gezelschap van Charles C. Rich te helpen, dat langzaam voortgang maakte over de vlakten. Deze tien mannen gingen op weg met ieder negen pond meel en vier pond mais. Zij namen wagens en ossenspannen mee, om de bezittingen der emigranten te kunnen vervoeren, als zij hen zouden aantreffen.

Zij waren nog niet lang onderweg, toen hun voedselvoorraad reeds uitgeput raakte. De bronnen waren opgedroogd, en dagen lang hadden zij voedsel noch water. Nog steeds trokken zij met 'n slakkengang voort. Stilhouden was erger dan de hopelozе strijd voortzetten. Zij werden gesteund door het geloof en de moed, die de bouwers van een nieuw rijk altijd bezeten hebben. Dat was het enige, dat hen gaande kon houden.

Op een dag zei George: „Ik ben de sterkste van het gezelschap. Ik zal er op uit gaan om te zien, of ik iets eetbaars kan vinden.

(Vervolg op blz. 187).

DE GENEALOGISCHE VERENIGING

(onder redactie van Oud G. T. Riebeek)

„en gij zult een zegen zijn tot uw zaad na u.”

Toen ook onze tijd gekomen was, en de Here ons toestond naar deze aarde te gaan, schonk hij ons te midden der volken een plaats, die uit het oogpunt van rechtvaardigheid en wijs beleid ongetwijfeld de juiste was. Wij kennen de omstandigheden, waaronder wij in het voorbestaan leefden, niet, en wij hebben daarom geen reden te murmuren, als wij onze levenskansen hier op aarde vergelijken met die van anderen, die het naar onze mening beter getroffen hebben. Eenmaal zal voor allen, die gewoerd hebben met de kansen, die de Here hun gegeven heeft, de tijd komen, dat zij tot Zijn troon verhoogd zullen worden, en het Eeuwige Leven zullen ontvangen.

Een van de elementaire grondslagen, waarop ons aardleven berust, is kennis omtrent onze voorouders; van het ras of geslacht, waarin wij geboren zijn, en van de mogelijkheden tot volmaking, die ons door onze geboorte ge-

geven zijn. De Here heeft dikwijls gewezen op de belangrijkheid van onze lichamelijke erfenis, en inderdaad, welk een voorrecht is het, wanneer wij bij onze komst op aarde een gezond en krachtig lichaam ter beschikking krijgen, waarin onze geest zich vrij en onbelemmerd zal kunnen ontwikkelen. Maar niet alleen lichamelijke zegeningen worden ons door onze voorouders nagelaten, tevens kunnen wij door hen deel hebben aan grote geestelijke zegeningen.

Geruime tijd na de vloed leefde in het Ur der Chaldeën in een heidense omgeving een man, groot en edel van karakter, een van die grote voorbeelden van een machtige geest, die op aarde geplaatst werd om een zegen voor zijn omgeving en nageslacht te worden. Deze man heette Abraham. Van geslacht op geslacht waren gedenkböeken in zijn familie bewaard gebleven, waarin de ondervindingen van zijn voorvaderen waren opgetekend. En

De edelste mensen achten zich het gelukkigst, wanneer zij hun geluk met anderen kunnen delen.

uit deze boeken leerde hij Jehova, de Schepper van hemel en aarde, als zijn Hemelse Vader kennen. Hij las er in van de zegeningen der vaderen en hij verlangde het recht te hebben, er in te bedienen. Hij wenste meer kennis te bezitten, een vader van vele natiën te zijn, en een Hogepriester volgens het recht, dat de vaderen toebehoorde. Deze verlangens, en zijn afwijkende levenshouding, bleven voor het volk van Ur niet onbekend, en hij zou op een heidens altaar geofferd zijn, ware hij niet door de hand des Heren verlost. De Here gaf hem toen te kennen, dat voor hem de tijd was gekomen om zijn geboorteland te verlaten, en naar een vreemd land op te trekken. De Here bevestigde het Heilige Priesterschap op hem, en gaf hem de belofte, dat door zijn bediening sindsdien de naam des Heren voor altijd op aarde bekend zou blijven. Maar voor hij zijn land verliet, gaf de Here hem een andere zegen, die voor het mensdom van onschatbare betekenis zou blijken te zijn:

„Mijn naam is Jehova, en Ik weet het einde vanaf den beginne; daarom zal Mijne hand over u zijn. En Ik zal u tot een groot volk maken, en ik zal u bovenmate zegenen, en uwen naam groot maken onder alle natiën, en gij zult een zegen zijn tot uw zaad na u, en in hunne handen zullen zij deze bediening en dit Priesterschap tot alle natiën dragen. En Ik zal hen door uwen naam zegenen; want zooveel als er dit Evangelie aannemen, zullen met uwen naam genoemd worden; en zullen als uw zaad ge-

rekend worden, en zullen opstaan en u zegenen als hunnen vader; En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vervloeken: en in u — dat is in uw Priesterschap — en in uw zaad — dat is uw Priesterschap — zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden, zelfs met de zegeningen van het Evangelie, die de zegeningen van zaligheid zijn, zelfs van het eeuwige leven, want Ik geef u eene belofte, dat dit recht in u zal voortgaan, en in uw zaad na u — dat is te zeggen het werkelijk zaad, of het zaad van het lichaam”.

Boek van Abraham 2 : 8-11.

Deze zegening betekende de oorsprong van een geslacht, dat spoedig bekend zou zijn als het uitverkoren volk van God, Zijn oogappel, door hetwelk de grote en getrouwe geesten op aarde hun lichaam zouden ontvangen, om daarin, gezegend met de machten en krachten van het Priesterschap, hun weg tot volmaking voort te kunnen zetten. God bevestigde dit verbond als een eeuwig verbond op Isaäk en zijn zaad, en vernieuwde het met diens zoon Jacob door te zeggen:

„En uw zaad zal wezen als het stof der aarde, en gij zult uitbreken in menigte, westwaarts en oostwaarts, en noordwaarts en zuidwaarts; en in u, en in uw zaad zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.”

Genesis 28 : 14.

Zijn nakomelingen, in de geschiedenis bekend als het volk van Israël, groeiden uit tot een machtig volk. Zij onderhielden in de wereld de kennis van de levende en ware God, terwijl de overige (Vervolg op blz. 189).

EEN VRAAG VOOR DE

Priesterschap.

Waar zouden wij zijn zonder deze dingen?

Met onze kennis van de zaken, die het eeuwige leven betreffen, ons door middel van openbaring gegeven, zijn wij inderdaad een begunstigd volk. Hierdoor zijn in ons hart een geloof en hoop geboren, die aan de wereld onbekend zijn, en aan het leven een waar doel geven.

De problemen van het leven kunnen alleen opgelost worden met een begrip van de grondbeginselen die het leven regeren: het Evangelieplan. Door deze kennis kunnen wij alle dingen tot een harmonieus geheel verenigen, en daardoor ware vreugde genieten. Zo behoort het ook, want „de mens is, opdat hij vreugde moge hebben.“ Zonder dit begrip vormt alles een verward geheel, ontbreekt de harmonie, schijnen de dingen geen verband met elkaar te hebben, en het resultaat is verlies van geloof. Zonder geloof schijnt het leven doelloos en zonder betekenis, en verwarring, teleurstelling en ontevredenheid zijn dan onvermijdelijk.

Zonder deze kennis kan de mens niet in het leven vinden, wat hij er natuurlijkerwijze van verlangt en hoopt. Het is een gevestigde waarheid, dat „de mens niet vlugger zalig wordt, dan hij kennis verkrijgt“, en dat „de glorie van God intelligentie is“. De godsdienst van de Heiligen der Laatste Dagen staat boven alle andere, omdat zij door middel van openbaring een grotere kennis bezitten van de eeuwige waarheden. Met recht heef men wel eens gezegd: „De man, die het beste levensrecept heeft, leeft het beste.“

Ontneem ons deze kennis van de dingen, die het eeuwige leven betreffen, en we zijn inderdaad arm. De wereld, die over het algemeen gebrek heeft aan goddelijke openbaring, mist deze kennis. Er is geen prijs, die een oprecht mens niet zou willen betalen voor de kennis van deze

dingen, als hij er maar zeker van was, dat hij zou kunnen zoeken en vinden. Hij zou de wildste storm braveren, de hoogste berg beklimmen, de woeste stromen doorwaden. Er zou geen gevaar zijn, dat hij niet met blijdschap zou trotseren, zelfs al zou er levensgevaar aan verbonden zijn.

Wij zijn de bezitters van deze „paarl van grote waarde“. Wij moeten immer op onze hoede zijn om haar te behouden, en de zekerste manier om haar te behouden, is er naar te leven en haar aan anderen te prediken. Niemand behoeft te veronderstellen, dat hij te veel kan doen om het Koninkrijk van God op aarde te vestigen. Dit grote werk eist toewijding en opofferingsgezindheid. Droevig zal het lot zijn van de man, die zijn heilige plicht verzaakt, maar groot zal de vreugde zijn van hen, die hun talenten en energie wijden aan het brengen van zielen tot Christus; die getrouwelijk op aarde van Hem getuigen. De Priesterschapdrager heeft speciale verplichtingen in dit hoogst belangrijke werk. De Priesterschap moet er leiding aan geven. Het Priesterschap is de macht, waardoor de Heer Zijn doeleinden op deze aarde zal volvoeren. De luie en onachtzame dienstknecht zal zijn zegeningen verbeuren en de belofte verliezen. De getrouwe dienaar zal „ingaan in de vreugde“ des Heren. De Zaligmaker zeide:

„Ik moet werken de werken Desgenen, Die mij gezonden heeft, zolang het dag is; de nacht komt, wanneer niemand werken kan.“

(Johannes 9 : 4).

Dit is een goed besluit voor iedere broeder, die het Priesterschap draagt. Waar zouden wij zijn zonder deze dingen?

De ZUSTERS-HULPVERENIGING

De „Zingende Moeders” der Nederlandse Zending.

Enkele gedachten.

Wilt u leren, hoe u kinderen van u kunt laten houden? Wilt u weten, welke sleutel de deur van de binnenkamers van hun ziel ontsluit? Leef dan altijd met hen mee. Spot nooit met een van hun kleine geheimen; later zullen zij u dan buitensluiten van hun grotere geheimen en gedachten, en tevergeefs zult u er naar verlangen, deze met hen te delen. En bovenal, schaam u niet, kinderen te laten weten, dat u van hen houdt. Vergeet niet, dat zij eenmaal mannen en vrouwen zullen zijn, en het kleinste woord, dat hun toekomstig leven zou kunnen beïnvloeden, zou in onze ogen van belang moeten zijn.

Hij, die immer de waardigheid

van anderen ontziet, is zelf nimmer zonder waardigheid.

Iedere dag biedt ruimschoots gelegenheid om het veelvuldig kwaad, dat voortspruit uit vooroordelen, gade te slaan. Hoe vaak staan sommigen onzer zich zelf toe, slechte of lasterlijke dingen te zeggen van hen, die zich in de ware zin van het woord vrienden getoond hebben. We moeten er zorgvuldig voor waken, nimmer een woord te zeggen, dat de naam van een persoon zou kunnen schaden... Laat ons onze tong en onze gedachten onder controle houden, zorgen dat ons hart vrij is van onreinheid; dan zullen we nooit tijd hebben, om het kwade te bevorderen.

Uit: „The Relief Society Magazine”

DE ZONDAGSSCHOOL.

Het is verheugend te kunnen constateren, dat de Zondagsscholen in de Zending alle in een bloeiende toestand verkeren.

Nimmer in de geschiedenis der Kerk heeft Nederland zulk een flinke, bloeiende, goed georganiseerde Zondagsschool gekend. Met 1442 ingeschreven leden en een gemiddelde opkomst van 89 % staat de Zondagsschool aan het hoofd van alle onderorganisaties in de Nederlandse Zending.

Welke gemeente men ook bezoekt, overal maakt de Zondagsschool een uitstekende indruk. De zalen zijn schoon en netjes, de kinderen zien er keurig uit, en allen zingen uit volle borst de gezangen Zions. Het is waarlijk

een inspiratie, dit mee te maken. Allen, klein en groot, leren hier aangaande de wil en wegen des Heren, en worden aangespoord, ijverig te zijn in het onderhouden Zijner geboden. Zij nemen toe in wijsheid, kennis, deugd en reinheid, en groeien op tot leiders in het Koninkrijk van onze Hemelse Vader.

Onze dankbaarheid gaat uit tot alle besturen en medewerkers, die deze belangrijke organisatie doen groeien. Met spanning zien wij thans naar de dag uit, waarop de Zondagsschool anderhalf duizend leden zal tellen. Welke gemeente zal hier het meest toe bijdragen?

De Zondagsschoolopziener:

John Vreeken.

HET JEUGDWERK.

Sinds het begin van dit jaar is het Jeugdwerk in de Nederlandse Zending met grote schreden vooruit gegaan.

In de afgelopen winter werden slechts in twee gemeenten Jeugdklassen gehouden, nl. in Amsterdam en in Utrecht. Sindsdien hebben tien andere gemeenten dit voorbeeld gevolgd, en op het ogenblik hebben wij dus twaalf Jeugdklassen in de Zending, welk aantal wij nog hopen op te voeren.

De Moederdag werd in verscheidene Jeugdklassen met een heel mooi programma gevierd, en de kinderen hadden aardige verrassingen voor hun moeders vervaardigd. Op de Zendingsconferentie werd door vier jongens van het Utrechtse Jeugdwerk met

veel succes het lied „Een jong Mormon” gezongen. Afdrukken van dit lied zijn nu naar alle gemeenten gestuurd, om het de kinderen te leren.

Wij willen hiermede onze dank betuigen aan alle zusters en broeders in de Zending, die zo gewillig zijn om hun tijd te geven aan dit grote werk. Het is één van de belangrijkste manieren om het Evangelie te verspreiden, want minstens de helft van de Jeugdwerkkinderen zijn geen lid der Kerk. Door hen komen vele ouders voor de eerste maal in aanraking met het Evangelie. Dit is het werk van God, en wij vragen een ieder, dit voorname werk te ondersteunen.

De Jeugdwerkopzienster:
Maria Vreeken.

(Vervolg van blz. 165). **NIET ALLEEN DE BIJBEL.....**

bekend gemaakt aan Adam, Noach, Abraham en anderen, en tenslotte, door de Profeet Joseph, aan het volk van God in onze dagen. Het is het „eeuwigdurend verbond”, omdat het van eeuwigheid tot eeuwigheid is. Het is het nieuwe verbond, omdat het opnieuw geopenbaard is, in grotere volheid dan ooit te voren. En daarom is het „het nieuw en eeuwigdurend verbond”.

Wij vinden hierin de organisatie van de Kerk, de autoriteit van het Priesterschap, en de wetten en regels, waardoor wij bij gehoorzaamheid burgerrecht kunnen verkrijgen in het Koninkrijk Gods, en zowel tijdelijke als eeuwige zaligheid kunnen verwerven. Het verbond, dat met Israël gemaakt is, wordt het Verbond der Werken genoemd, en dat met Abraham het Verbond der Belofte. Het verbond van het Evangelie is het verbond van „Waarheid en Genade”. Het is het verbond van „Geloof”, uitgedrukt in gehoorzaamheid aan Gods wetten. Het is een verbond van een Vader met Zijn kinderen, het verbond van aanneming en erfgenaamschap. De aard van dit verbond is aan ons geopenbaard in dit kostbare deel van Gods Woord. Het toont ons, welke verplichtingen wij op ons nemen door de doop, en welke zegeningen we ons verzekeren; welke verbonden wij bekrachtigen door deel te nemen aan het Avondmaal, en welke beloften met deze verordening gepaard gaan. In het kort, het leert ons, hoe wij God in geest en waarheid moeten aanbidden, en openbaart ons de weg, die terugleidt naar de tegenwoordigheid van God.

Voorts bevat de Leer en Verbonden voorspellingen, waarbij iedere natie ter wereld belang heeft. Sommige er van, zoals bijv. die betreffende de Burgeroorlog in de Verenigde Staten, zijn in vervulling gegaan. Andere, sprekende van oorlogen tussen alle naties, gaan thans in vervulling. Vele andere zullen in de toekomst in vervulling gaan. Zij betreffen de vestiging van het Koninkrijk Gods, en de gebeurtenissen, waardoor dit verwezenlijkt zal worden. Deze voorspellingen zijn een Stem tot Waarschuwing voor alle volkeren. „Hoor, o hemelen, en geef gehoor, o aarde, want de Heer heeft gesproken.”

Het zij hier nog opgemerkt, dat het Boek der Leer en Verbonden met de Bijbel overeenkomt in dit opzicht, dat het de geopenbaarde waarheden niet in een systematische volgorde bevat. Het komt hierin ook overeen met de natuur. Gods andere grote boek. De Schepper heeft ons in de natuur geen stelselmatig gerangschikte verzameling feiten en voorwerpen gegeven. Hij heeft de voorwerpen geschapen, maar Hij heeft het aan de mens overgelaten, ze voor zich zelf te bestuderen en te rangschikken, met het doel de wetten te leren, waardoor alle dingen geregeerd worden, en op die manier deskundig te worden op het gebied van sterrenkunde, scheikunde en biologie. Zo is het ook met de Schriften. Waarheden worden daar geopenbaard; feiten worden daar vermeld, opdat de student een godsdienstig stelsel kan opbouwen, zoals degene, die de natuur bestudeert, door onderzoek in staat is de verschillende takken der natuurlijke weten-

schap op te bouwen. Het is Gods bedoeling, dat wij dit doen. Het is Zijn bedoeling, dat wij de Schriften onderzoeken, ze onthouden, de leerstellingen, die er in vervat zijn, rangschikken, en de kennis, die aldus verkregen wordt, op ons dagelijks leven toepassen. Zoals de feiten der natuur alle verwant zijn, zo zijn ook de schriftuurlijk geopenbaarde waarheden alle verwant, en vormen een groots geheel; maar wij moeten zelf die verwantschap ontdekken. „Zoals Hij (God) wenst, dat de mensen Zijn werken bestuderen, en de wondervolle organische verwantschap en harmonische samenstelling daarvan ontdekken, zo is het eveneens Zijn wil, dat wij Zijn Woord bestuderen, en leren, dat evenals de sterren, de waarheden hiervan geen alleenstaande punten zijn,

maar stelsels, kringen en bijkringen, in oneindige harmonie en grootheid.” (Hodge).

Slechts door zulk een studie, en door toepassing van het Woord op ons leven, zal ons karakter beïnvloed worden, en zullen wij geschikt worden voor verhoging in het leven hierna. Het lezen alleen baat niet. Het staan voor een spiegel heeft geen nut, tenzij we ons uiterlijk in orde maken, zodat we ons onder onze medemenssen kunnen begeven. Zo is het ook met het lezen van het Woord Gods. Als we lezen met de bedoeling, ons leven in te richten in overeenstemming met de gedachte en wil van God, zullen onze karakters daardoor gevormd worden, en we zullen geschikt zijn om ons te begeven onder diegenen, die Zijn tegenwoordigheid zullen mogen genieten.

(Vervolg van blz. 171). **DE STEM VAN EEN PROFEET.**

Deze profetische uitingen werden gedaan, toen hij werd vervolgd, verraden en gevangen gezet. Honderd jaren van onderzoek en onmeedogende critiek bevestigden hun waarachtigheid. Als een Profeet van God sprak hij met een klare, sterke stem, hij zag de toekomst, zoals deze zich voor de mensen zou onvouwen, en hij gaf waarschuwingen om hen te leiden en hen te beveiligen in hun streven naar een beter leven. Tijdens zijn leven verbaasde hij zijn medemenssen door onderwijzingen, die diepzinnig en schepend waren, en de ziel bevredigden. Scherpzinnige tijdgenoten verbaasden zich en werden van hun stuk gebracht door de bewijzen van zijn macht en leiderschap. Godvrezende mannen en vrouwen, gelovig, rechtschapen

en intelligent, wier levens een weerspiegeling waren van goede werken en waardige verrichtingen, werden aangetrokken en gevangen door zijn boodschap aan de wereld. Als een jongeman viel hij geheel alleen de machtige en onderling strijdende geestelijkheid van zijn dagen aan. De vertegenwoordigers er van antwoordden met vervolging en bespotting. Het was hun enige antwoord. Tenslotte gaf deze Profeet van de negentiende eeuw zijn leven als een getuigenis van zijn oprechtheid — gezegeld en bekrachtigd — en daarom bindend over de gehele wereld. Aldus wordt zijn naam gevonden in het boek der geschiedenis; verbonden met de oude profeten, wier namen glans verlenen aan de bladzijden der Heilige Schrift.

ZENDINGSCONFERENTIE IN NEDERLAND.

(Vervolg van blz. 169).

geven; de zendingen speelden een honkbalwedstrijd. Des avonds werd het algemene deel der conferentie besloten met een toneelavond, waarop de driecaracter „Het gebeurde in het voorjaar” werd opgevoerd. Er werd keurig gespeeld, en het publiek toonde zich zeer geesdriftig.

Op Dinsdag werd tenslotte een boottocht gehouden voor de zendingen, die allen aanwezig waren, en een uitstekende gelegenheid hadden, elkaar beter te leren kennen. De tocht duurde de gehele dag, en voerde langs de mooiste delen van het Nederlandse polderland. Er werden natuurlijk heel wat foto's gemaakt, vooral van de molens, waarvan er op één punt niet minder dan zestien tegelijk zichtbaar waren. Evenals op de beide zendingenvergaderingen hadden de Rotterdamse districtspresident en zijn vrouw, Ouderling en zuster Albert R. Hoggan, deze dag voor een heerlijke lunch gezorgd, hetgeen zeer gewaardeerd werd. Voldaan keerden de zendingen na deze tocht huiswaarts, beziel met het vaste voornemen, hun werk met nieuwe kracht te hervatten.

Het succes van deze conferentie was geen toeval; het was een juiste weerspiegeling van de bloeiende toestand, waarin de Nederlandse Zending op het ogenblik verkeert. Nimmer was dit volk zó belangstellend naar de boodschap van het Evangelie, en nimmer vonden de zendingen het veld zo wit voor de oogst. Een voorbeeld hiervan is ons zendingstijdschrift „De Ster”. In Januari 1947 begonnen wij wederom met de uitgave hiervan. Onmiddellijk na de verschijning van het eerste nummer stroomden de abonnementsopgaven binnen, en thans is het aantal „Ster”-abonné's driemaal zo groot als voor de oorlog.

Het merendeel onzer leden is zeer standvastig in het Evangelie. Op het ogenblik zijn tien Nederlandse leden als „full-time” zendingen in deze Zending werkzaam. Met grote ijver werken leden en zendingen samen aan de verbreding van het Evangelie; de toekomst opent wijde perspectieven, en wij danken de Heer voor Zijn ruime zegeningen, besefend, dat deze ons zo voorspoedig maken in dit kleine, maar dappere land, dat zo moedig tracht, zijn vele moeilijkheden te overwinnen.

MOEDIG TOT HET EINDE TOE.....

(Vervolg van blz. 179).

Gaan jullie maar verder, over twee dagen zien we elkaar weer aan de Platte Rivier. Als ik daar kom, zal ik iets eetbaars bij me hebben.”

Hij schouderde zijn geweer en zocht zijn weg over heuvels en vlakten. Zijn dorst was onbeschrijflijk. Denk u de kwellingen

eens in, die hij moest verdragen; het verdrogen en verschrompelen van de vezels, de pijnen en krampen in zijn maag, de samentrekking van de keel, de duizeligheid en verdooving. Dit alles onderzocht hij in onbegrijpelijke mate, maar hij bleef gaan, steeds maar gaan.

Plotseling kwam hij aan een poel

met stilstaand water. Het was vol met wormpjes en wriemelend gedierte, maar het was water. Het zou zijn falende kracht bijstand verlenen en hem wellicht in staat stellen, zijn weg te vervolgen. Hij trok zijn gescheurde overhemd uit en legde het in het water. Hij dronk van het brakke goedje tot hij verzadigd was, en zijn ziel en lichaam dermate verfrist waren, dat hij zijn reis kon voortzetten.

Maar het was slechts een bedriegelijke belofte. Zijn dorst werd steeds heviger. Eensklaps zag hij in de wazige verte iets, dat zijn aandacht geheel in beslag nam. Hij ontdekte een gewonde buffel, die door jakhalzen in stukken werd gescheurd. Hij maakte een vuur, om de jakhalzen op een afstand te houden, daar hij niet de kracht had om ze weg te jagen. Toen, door pijn, dorst en honger tot het uiterste gedreven, maakte hij een insnijding in het stervende beest, en dronk wat van zijn bloed.

In plaats van zijn dorst te lessen, scheen het hem van binnen in brand te zetten. Welk een kracht en doorzettingsvermogen moeten die grootvaders van ons gehad hebben! Twintig jaar oud, nog maar een jongen volgens zijn leeftijd, alleen in de eindeloze woestijn, niets dichterbij dan de horizon, niets vriendelijks binnen het gehoor of gezicht, zijn lichaam wanhopig protesterend tegen de wijze, waarop het behandeld werd, zijn denkvermogen verdoofd door uitputting... zo zag George de rest van de dag tegemoet. Men zou gezegd hebben dat zijn kans, om dit te overleven, maar zeer miniem was, en zo was het inderdaad.

Die dronk heet bloed gaf hem enige kracht, hoewel de pijn van de dorst en de walging van het lichaam onverminderd voortduurden. Na een poosje krabbelde de jongen overeind, en niet lang daarna vond hij een nietig spootje water. Hij liet zich op de grond vallen, en begon koortsachtig met zijn pijnlijke vingers in het zand te graven. Weinige ogenblikken later had hij voldoende water, om zijn genoeg te drinken. Het was warm en smakeloos, en leste de dorst niet, maar het verfriste hem, en hij kon verder gaan.

Later verhelderde het uitzicht, en hij zag op de vlakte een Indiaanse tent en een kampplaats. Hij begaf zich er heen en vond daar een eenzame, oude Indiaan. Hij slaagde er in zich begrijpelijk te maken, en menselijkheid overwon achterdocht. De oude man voedde hem met buffelvlees.

Hij bleef die nacht bij de Indiaan. Des morgens had hij zijn natuurlijke kracht herkegen, en voelde hij zich wat beter. Hij stond op en maakte zich klaar om zijn reis voort te zetten. Voor hij het kamp van de Indiaan verliet, ruilde hij zijn geweer met de oude man voor tweehonderd pond gedroogd vlees. Ik weet niet, of hij dit allemaal tegelijk meenam naar de afgesproken plaats aan de Platte Rivier. Als hij dat deed, was het een taak, Hercules waardig. In ieder geval keerde hij naar zijn metgezellen terug met een voorraad provisie, zoals hij gezegd had. Twee dagen later ontmoeten zij het Rich gezelschap, en volbrachten zo hun taak.

Dit is slechts één ervaring uit het leven van George Pierce Billings.

VERPAKT IN CELLOPHAAN.

(Vervolg van blz. 175).

een succes van haar huwelijk en haar leven te maken, meer doen dan op het balkon gaan zitten en feulletons lezen; en zij zal meer in gedachten hebben dan alleen „een man te krijgen”.

Een jongen en een meisje, die eerlijk van plan zijn om te slagen in het huwelijk, zullen bovenal op de juiste wijze moeten denken. Zij zullen hun oordeel gebruiken bij het kiezen van vrienden en kennissen. Zij zullen nooit een oude vriend of vriendin voor een nieuwe ruilen. (Niemand heeft ooit te veel vrienden). Zij zullen oplettend zijn, en leren van de ondervindingen van anderen. Zij zullen eerlijk zijn, in de eerste plaats tegenover zichzelf. Daar begint tenslotte alle eerlijkheid. Zij zullen trachten om van zichzelf die persoon te maken, die zij als vriend zouden kiezen, als zij zich moesten beperken tot één kameraad.

Zij zullen de feiten van het leven onder het oog zien, en er zich op voorbereiden. Meisjes zouden zich moeten toeleggen op de

kunst van het opbouwen van een tehuis; jonge mannen op het verdienen van een levensonderhoud. Maar bovenal, jonge mensen: denkt op de juiste wijze! Weest sterk! Herinnert u uw God en Zijn geboden. Herinnert u de hoop en de gebeden van uw ouders. Laat dit alles niet in de steek! Houdt de leringen van uw Kerk in gedachten! Houdt de standaard van de Kerk en van uw leven hoog! En vergeet niet, dat wij eenmaal verantwoordelijk zullen zijn voor de wereld van morgen. En wij kunnen geen sterke, veilige toekomst bouwen op een fundering van brokstukken, met slechte materialen en versleten werktuigen. Houdt daarom uw werktuigen schoon en glanzend, uw materiaal betrouwbaar, uw fundering sterk. En in de woorden van de Heer:

„Laat deugd uwe gedachten onophoudelijk versieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid Gods sterk wassen.....”

(Leer & Verbonden).

„EN GIJ ZULT EEN ZEGEN ZIJN TOT UW ZAAD NA U.”

(Vervolg van blz. 181).

volken in afgodendienst vervallen waren. Zij waren de bewaarders van de eeuwige waarheden, de dragers van het Priesterschap van God, en de zendelingen, die zaligheid verkondigden aan alle geslachten, talen en volken.

Wanneer wij in volgende opstellen dit volk wederom zullen ontmoeten in zijn tragediën, zegeningen en strijd, dan zullen wij leren verstaan, dat een verbond, dat de Here eenmaal gesloten heeft,

nimmer verbroken wordt. Dit volk heeft vele malen gezondigd, de Verlosser der wereld gekruisigd, en Hem zelfs tot op heden niet als de Zoon des Mensen willen erkennen. Toch heeft de Here Zijn belofte aan de vaders nimmer vergeten, en eenmaal zal dit volk, gelouterd van zonde en ongelooft, verrijzen als het uitverkoren geslacht der groten en getrouwen, van wie de vader zeide, dat „zij goed waren”.

HET GEZANG DES RECHTVAARDIGEN.

(Vervolg van blz. 173).

Dit is ware kunst.

Een lied van Zion maakt niemand ijdel. Omdat deze muziek bijna altijd eenvoudig is, zal het aanhoren er van, bij niemand verkeerde gevoelens opwekken, bijv. het beschouwen van de uitvoerenden als wondermensen, die iets kunnen wat een ander niet kan. Neen; — kan iemand misschien geen instrument bespelen, hij kan de liederen door hun eenvoud meezingen. Wie geen van beide kan, geniet, wanneer hij ze hoort, omdat hij ze begrijpt.

Wanneer de ziel deze schone muziek hoort, zal de eerbied niet naar de mens, maar tot God gaan!

Alleen deze eenvoudige, kinderlijke en frisse tonen ontroeren de ziel en maken haar sober, dus ontvankelijk om iets te

verstaan van de tegenwoordigheid van onze Hemelse Vader.

Laat iedere Heilige der Laatste Dagen, die muzikale talenten heeft ontvangen, er naar streven, om deze goede soort muziek, dus die, welke in nederigheid God verheerlijkt, te beoefenen, te spelen of te zingen. Hierdoor zal hij niet gauw in de verleiding komen om een gave Gods te misbruiken voor de bevrediging van verkeerde eergevoelens.

„Want Mijne ziel schiept behagen in het gezang des harten, ja, het lied des rechtvaardigen is een gebed tot Mij, en het zal met een zegen op hun hoofden beantwoord worden.”

Leer & Verbonden Afd. 25 : 12.

Gebeurtenissen in de Zending.

De Zendingsconferentie te Rotterdam.

Ter aanvulling van het conferentiever- slag, dat U elders in dit nummer aantreft, volgen hier nog enige gegevens.

Op Vrijdag 23 Mei j.l. werd de finale van het O.O.V. wedstrijdwerk gehouden. Zeer veel goede prestaties werden deze avond geleverd, en de juryleden hadden geen gemakkelijke taak. De volgende personen droegen de erpalm weg: Vertellen door Juniormeisjes: Zr. T. van Domburg, Rotterdam.

Declameren door Arenleessters: Zr. E. Veenstra-van Komen, Amsterdam.

Openbaar Spreken door M.Mannen: Br. W. A. van Komen, Amsterdam.

Bijenkorfmeisjes Dubbeltrio: gemeente Dordrecht.

Senioren Gemengd kwartet: gemeente Den Haag.

Op Zondag 25 Mei werd in de ochtend- vergadering achtereenvolgens het woord gevoerd door Oud. P. Vlam, President van de gemeente Amsterdam; Oud. A. R. Hoggan, President van het Rotterdamse District; Oud. J. Greeff, President van de J.M.O.O.V. in Nederland; Oud. H. A. Hekking; Oud. Th. Sipkema, Secretaris der Zending. Muzikale medewerking werd verleend door „De Zin-

gende Moeders” der Zending, die onder leiding van zr. J. Zweers-von Stein deze vergadering in niet geringe mate op- luisterden.

De sprekers in de avondvergadering waren: Oud. J. H. Steenblik; Oud. J. J. Roothoff, President van het District Zutphen; Oud. Jac. Oenes, President van de gemeente Groningen; Oud. C. de Jong, President van de gemeente Rotterdam; Oud. Wm. Woltjer, President van het District Groningen, en de Zendings- president, Pres. Cornelius Zappey. De Verenigde Koren onder leiding van zr. H. C. Boekhout-van Vliet kweten zich op uitstekende wijze van hun taak. Oud. A. D. Jongkees en Oud. Jac. Greeff brachten in deze inspirerende bijeenkomst enkele zangsolli ten gehore, en vier jongens van het Utrechtse Jeugdwerk zongen het lied „Een jong Mormoon”.

Gedurende deze conferentie werd door de Padvindders der Nederlandse Zending een zeer geslaagd kamp gehouden in de nabijheid van het Feyenoord-Stadion. Niet minder dan 82 Padvindders uit 10 plaatsen in Nederland waren hier aanwezig. Des Zaterdagds werd een geanimeerde kampvuuravond gehouden, die bij alle aanwezigen een uitstekende indruk heeft achtergelaten.

Doopdiensten.

Op 3 Mei j.l. werden te Amsterdam de volgende 15 personen gedoopt:

Bartholomeus Cornelis van der Does, Gerarda Maria Roding, Fremaja Willy Bisschop, Petrus Jacobus Kruse, en Doortje Johanna Geertruida Mathijssen door Oud. J. C. Dinkelman;

Paulus Niesen en Jacob Jacobus Mathijssen door Oud. C. Kapteijn;

Dorothea Everdina Maria Mathijssen, Alfred Frederik Hendrik van Vuure en Johannes Marcus Prins door Oud. P. Prins;

Remi Hendricus Greeff, Marinus Jacobus Wilhelmus Mathijssen en Arend Mathijssen door Oud. Jac. Greeff;

Hendrik van Zalingen en Frederika Elisabeth Hogendijk-Otten door Oud. A. D. Jongkees.

Op 11 Mei j.l. werd te Haarlem een doopdienst gehouden, alwaar de volgende personen gedoopt werden:

Adriana Aletta Booms en Johannes Adolf Frederik Bergsma door Oud. LeGrand D. Hubbard;

Berendina Johanna Zorn-Budde en Berendina Johanna Bergsma-Zorn door Oud. Joseph L. van Leeuwen;

Lodewijk Matthijs Hekking door Oud. J. J. Tau.

Op 15 Mei j.l. werden te Rotterdam 11 personen gedoopt:

Neeltje de Waal-Schouten, Sara Danev. d. Boogaart en Willem Jacobus Paaï door Oud. Wm. Davis;

Edith de Rijke, Pieter Dubbelman en Johan Marien Gerpot door Oud. A. L. Fisher;

Helena Theodora de Groot-Duimel, Cornelis v. d. Pas, Christina Joanna v. d. Pas-Weygaert, Maria Cornelia Henrica v. d. Pas en Elisabeth Jacobs door Oud. C. J. de Ronde.

Op 18 Mei j.l. werden te Leeuwarden door Oud. Walter J. Coyne gedoopt: Klazina Tijmstra-Zandstra en Gerrit Jousma.

Aankomst en verplaatsing van zendelingen.

Op 16 Mei j.l. werd zr. Norma C. Sanders overgeplaatst van Rotterdam naar het Zendingskantoor.

Op 24 Mei j.l. werden de volgende overplaatsingen bekend gemaakt:

Nicolaas Stolk van Amsterdam naar het Zendingskantoor; Paul D. Levie van Utrecht naar het Zendingskantoor; John

J. Roothoff en zr. Maria V. Roothoff van Zutphen naar Rotterdam, alwaar Oud. Roothoff als gemeentepresident zal fungeren; Adrianus van Tussenbroek van Groningen naar Rotterdam; Benjamin Barton van Arnhem naar Rotterdam; Jac. Kapp van Groningen naar Rotterdam; Joseph H. Steenblik van Leeuwarden naar Rotterdam; Cornelius de Lange van Rotterdam naar Dordrecht; Donald L. Timmerman van Zendingskantoor naar Dordrecht; LeGrand Mondfrans van Utrecht naar Gouda (als gemeentepresident); Wilford E. Hubert van Rotterdam naar Amsterdam; John van Haren van Zwolle naar Amsterdam; Abraham Vermij en zr. A. Vermij van Delft naar Amsterdam; Evan W. Lee van Amsterdam naar Utrecht; Clyde K. Rudd van Groningen naar Utrecht; Zr. Rebekka Jansen van Rotterdam naar Utrecht; Zr. Cora de Waal van Rotterdam naar Utrecht; Joseph L. van Leeuwen van Amsterdam naar Amersfoort; Joost de Haan en Zr. Sarah de Haan van Den Haag naar Hilversum; Gabriël Mes van Almelo naar Groningen; Hendrik de Boer en Zr. Anna B. de Boer van Rotterdam naar Groningen; Jesse F. Heath van Amsterdam naar Groningen; Cornelius J. van Beekum van Utrecht naar Leeuwarden (als gemeentepresident); Marion T. Millett van Amersfoort naar Leeuwarden; Merrill G. Shupe van Apeldoorn naar Den Haag, alwaar hij als districts-president van het Haagse District zal optreden; Richard D. Gardner van Almelo naar Den Haag; William Davis van Rotterdam naar Delft (als gemeentepresident); Frank L. Cottrell van Utrecht naar Delft; Cornelius de Jong en Zr. Johanna de Jong van Rotterdam naar Zutphen, waar Oud. de Jong als districts-president zal fungeren; Richard W. Stokes van Amsterdam naar Zutphen; Francis W. Robinson van Utrecht naar Groningen; Hendrik Dinkelman van Amsterdam naar Zutphen; Bartel van Oostendorp van Utrecht naar Arnhem; Dirk J. Oliekan van Gouda naar Apeldoorn (als gemeentepresident); Walter J. Coyne van Leeuwarden naar Almelo (als districts-president) en gemeentepresident; Albert L. Fisher van Rotterdam naar Almelo; Cornelius Kapteijn van Amsterdam naar Zwolle.

Op 27 Mei j.l. arriveerden drie zendelingen in Nederland, die in de volgende plaatsen hun arbeid aanvingen: Lothar Nestman en Moroni Geo. Tonks: Amsterdam; Orlin Maas: Groningen.

Ingezegend.

Op 4 Mei j.l. werden de volgende inzegeningen verricht.

Te Rotterdam: Willem A. van Domburg, zoon van Leonardus J. van Domburg en Dirkje de Widt.

Te Leiden: Cornelia Bernard, Jacobus Johannes Bernard en Petronella Bernard, kinderen van Andries Bernard en J. H. H. v. d. Beek. Eveneens werd ingezegend: Yvonne Rhijnsburger, dochter van Lourens Rhijnsburger en Maria Schild. Te Den Haag: Hans Peter v. d. Beek, zoon van Henri v. d. Beek en Maria Joh. Diender.

Te Schiedam: Eliza Tuk, dochter van Willem Tuk en Lijntje v. d. Grond; Marinus Johannes Kouwenberg, zoon van Joh. M. Kouwenberg en Fr. B. v. d. Raaf; Pieter Robert Christiaan Eddy Groninger en Franklin Peter Reinder Johan Bernhard Groninger, zoons van Antonius Groninger en Wilh. J. v. d. Werff.

Op 5 Mei j.l. werd te Rotterdam ingezegend: Lucia Barbara de Groot, dochter van Jacobus de Groot en Lucia van Buuren.

Op 15 Mei j.l. werd te Schiedam ingezegend: Henriëtte Johanna v. d. Pas, dochter van Corn. v. d. Pas en Christina J. v. d. Weygaert.

Op 18 Mei j.l. werd te Den Helder ingezegend: Jacob Entjes, zoon van Christ. Entjes en Trijntje Heinstman.

Op dezelfde datum werd te Leeuwarden ingezegend: Marijke Marie Magdalena Tijmstra, dochter van Dirk Tijmstra en Klazina Zandstra.

Op 1 Juni werd te Schiedam ingezegend: Ruth Lucina Schippers, dochter van Rinze Schippers en Maria S. Küng.

Geordend.

Op 20 April j.l. werden te Delft tot Leraar geordend: Bartholomeus Fraase Storm en Johannes Antonius v. d. Toolen.

Op 18 Mei j.l. werd te Den Haag tot Priester geordend: Jacob Nieuwland. Tot Leraar werden geordend: Karel Gerardus Kleyweg en Christiaan Hugo Kleyweg. Op dezelfde datum werden te Utrecht tot Diaken geordend: Janus Dijkhuizen, Hendrik van den Hazel, Albertus van Dijk en Karel Pieter Antoon Garrelds.

Op 2 Juni j.l. werd te Dordrecht tot Ouderling geordend: Jan v. d. Merwe Jr. Tevens werd Johannes v. d. Merwe tot

Leraar geordend, en Frederik Willem v. d. Merwe tot Diaken.

Overleden.

Op 7 Mei j.l. overleed te Amsterdam br. Albert J. Stutvoet.

Excommunicaties.

Op 25 Februari 1947 werd Heinrich Bakker van de Amsterdamse gemeente van de Kerk afgesneden wegens overtreding van de wetten der Kerk.

Op 16 Mei j.l. werd Catharina A. Claus-Schoenmaker van de Haagse gemeente om dezelfde reden van de Kerk afgesneden.

Vertrokken.

Op 27 Mei j.l. vertrokken br. en zr. A. Knollema-Bakker, zr. Annigje M. Knollema en zr. Martha Knollema naar Salt Lake City. Zij waren leden van de Apeldoornse gemeente.

Op 6 Juni j.l. vertrokken de volgende personen per s.s. „Veendam“ naar Zion: Oud. Daniël van der Waal, zr. A. van der Waal-Sandman, Adriana van der Waal, Pleuntje van der Waal, Oud. Gerrit A. Coomans, zr. H. Coomans-de Roo, Johanna M. Coomans, Hermina M. Coomans en Maria C. Coomans.

Br. en zr. van der Waal zijn gedurende vele jaren actieve leden van de Dordrechtse gemeente geweest. Tot voor kort bekleedde Oud. v. d. Waal het ambt van Raadgever in het Dordrechtse gemeentebestuur.

De familie Coomans behoorde tot de meest getrouwe leden van de gemeente Rotterdam-Overmaas. Oud. Coomans heeft o.a. gefunctioneerd als Raadgever in het Rotterdamse gemeentebestuur. Het vertrek van deze beide families zal in de plaatsen Dordrecht en Rotterdam zeer zeker als een verlies gevoeld worden.

Op 17 Mei j.l. vertrokken Heinrich Bakker, zr. C. Bakker-Heitman, Mary Bakker, Frank Bakker, Robert Harm Bakker, Earnest Bakker, Sibilla H. J. Bakker, en Cornelia Bakker naar Amerika. Zij waren leden van de gemeente Amsterdam.

Nieuws uit Zion.

Op 1 April 1947 werden Oud. en zr. J. C. Dirkmaat, die enkele maanden geleden naar Zion vertrokken, verblijd met de geboorte van hun dochter Joyce Lee.